fa, Att hålla wakt kring nordens Pol; Och skönast wåra hjelmar glänsa Bestrålande af dagdens Sol. :,:

4. Wi för wårt trogna wapen brinna, Som älskarn brinner för sin mö, Men icke nog att seger winna, En krigare wet ock att dö, I årans wårf wi stupa gerna, Med brännarn och wårt swärd i hand; Wi dö! och under segrens stjerna För Carl och Oscar och wårt Land. :,:

3.

Bewäringssånger för raska Ynglingar.

Bewäringskarl jag är och blir, Om icke Corporal; Är lyckan blid jag ock med tid Kan blifwa General. Men först, förstår ni Goßar mig? Man måste flitigt öfwa sig I allt som känd gemenskap har, Med Kung och Fosterlands försvar.

2. Hår, Bröder! wi nu lära få, Med handgrepp och gewär: Wår fiend' kraftigt emotstå Om han oß kommer når. Och kommer han så är han död, I skotthåll för muskötten röd, Och bajonetten råsten gör, Att gök han aldrig mera hör.

3. Med sextio skott i Bandelär'n Wi ej ur ledet gå; Dertill en tår på flaskan wår, Wi alla ropa slå! Och skälm är den, som swiker se'n, Sin Kung, sitt Fosterland, sin wän, Med ryggen wänd åt fienden — Må aldrig komma hem igen.

4. Må hända förr än wi nu tro, Kan få aflägga prof. Och låt oß derför nu med rp

Inåfwa arm och mod; Så att wi då, som Swenske män, Med seger komma hem igen, Att sprida lugn åt werksam hand, I hela Swea Rikes Land.

5. Wi mellertid fullgör wår pligt, Som oß är anbefalld, Och fordras det, är wår afsigt För Kung och Fosterland: Att wisa mod och offra blod: För land, för Kung Carl Johan god, Som resa kan sin minnesstod På Swenska Folkets Hjeltemod.

4.

Bort plog och spade ur min hand! Kom swärd och bajonett: Jag går att slåß för Kung och land, Och skaffa frid och rätt.

2. Jag köper ej en annans blod: Mitt eget wågar jag. Är jag för ung? Har jag ej mod? Försök, om jag är swag.

3. Dansk eller Fransk, hwad heter han, Som ej will Swerige wäl? Han skall få känna, hwad den kan, Som ej är född till träl.

4. Farwäl, min Far! Wälsigna mig med ett par Herrans ord, Och se'n förgät att det är krig: Blott skåt i lugn er jord.

5. Gråt ej, min mor! War nöjd, ni bar En stridsman åt ert land. Det är på årans wåg jag far, Och under Herrans hand.

6. Ej utan Gud en sparf förgår, Om jag mins Skriften rätt, Will Gud så rubbas ej ett hår. Fast kulor wina tätt.

7. Will Gud, så ser jag er ännu, Och blir er ålders tröst; Och kör min plog, så flink som nu, Med årren på mitt bröst.

Sofia 1 Etik. Bantz.

GS 1944

Sem mycket wackra och ablete

Nya Sånger,

Bewäringss-Sånger för raska Ynglingar.

Den Sörja och Anora:

Stridss-Sånger för Swenska Soldater.

Hopp, Hopp, Hopp! ic.

Som Sömer af det gamla Norden ic.

Den Trohe och Sierde:

Wills Eric Sunbarhm.

Jönköping, 1839.

8. På wäggen hänger mitt gewär Med mången blodig fläck. Der ser min brud, som hemförd är, Hur jag har warit käck.

9. Och fort går mången winterqwäll, Då jag berätta kan, Hur Sweriges här stod som en fjell, Då Prinsen förde an.

10. Men skulle jag wid fredens bud, Då alla komma hem Och går med er att tacka Gud, Ej synas ibland dem.

11. Hur sått att dö för land och Kung Wid ärans segerrop! Hur skönt att saknas re'n som ung Bland Sweriges kämpahop!

12. Min flicka, som till kyrkan går, Och ser den raska tropp. Men ser ej mig, skall med en tår Åt himlen sucka opp,

13. Der hoppas hon, i ewig fröjd, Hos Gud få räkka mig; Och sjunger, med hans wägar nöjd: O Gud, wi lofwe dig!

14. Farwäl! så tröng blir hyddan här Och hjertat swäller opp. I fält, i fält! så fri är der, Så rask båd' själ och kropp.

15. Dit will jag, öfwer haf och land, Der man i elden är. Der will jag stå, med swärd i hand, Och döden se helt när.

5.

Om det drunknade Brudparet.

I Nora Socken och Backetorps by Ett bröllopp reddes till, En Enkeman af sämre ständ, Brudgumme skulle bli.

2. Han lejde hus och prydde Brud, Och sina wänner bad, Att följa med, en liten stund, Uppå sin Bröllopsdag.

3. Ett gebrfon böhde kufen till, Och med hvad mera war, Han sade till sin Hustru följande: Du kan bli hemma qwar.

4. Men be med böner och med rop Begynte hennes sinn, Att hon gick ut från Hobs och Grb. Och ifrån stacken in.

5. Ett Carlias Brud och Cätteri Att wigslen her unsta. Brudes-Spreken wigde dem ihop Och hulla dem att godt.

6. Men når de kom till stranden ner, Der flod två unga mån: Ni stämen qwar en liten stund, Ett kummer lasbaten.

7. Man hörer för den warningen, Den ifrån höjden war, Att de ej stude sanna ned uti den djupa graf.

8. Brudgummen swarar med strikt mod: Min sköna wadra du, Jag hafwer skönt att hemföra dig, Så wi det är nu.

9. Men når de kom at östra strand, Då begynte sig: Du kall bli hemma qwar. Hur skall jag det förstå ner.

10. De swalskade i wågorna Som Hästen och Hjulet gick, Och sjelfwa Brudkronan Med gyllne hår och lock.

11. Ett ungt Brödpar och rasker Gick detta öde se, Han hastade med skynd, Att Hästa sorgsen mod.

12. Men når de kom på samma rum, Der mennisorna låg, Så lägs der inlet nå-gon till, Men wågen bruset på.

13. En gammal Gumma som war med, Omsring sexlio är, Som kom till landet flygande Ifrån höjden war, Att de ej stude sanna den warningen, Den ifrån höjden war, Att de ej stude sanna ned uti den djupa graf.

14. De blefwo qwar i böljans hjup Tin andra dagens lius, Så wi skall skiljas hud på hjelp, Att ta de döda upp.

1.

Stridssånger för Svenska Soldater.

Hallo, hallo, hallo! Strån man till man Signalflott ga sjå sjärfebjan, sina wid sina: Upp, bröder, till ert tal! Hurrah! Upp, bröder, till ert tal!

2. Hallo, hallo, hallo! Till blodig kamp wi redo så med flugarn i wår sätra hand, Till kamp för Kung och land, Hurrah! Till kamp för Kung och land.

3. Hallo, hallo, hallo! Till strids, till strides wäl wi illa må! Sköt sjärpan ljuder kring sköna sula sått sin man, Hurrah! Sköna sula sått sin man.

4. Hallo, hallo, hallo! Jagthorn skallen met det blå: Framåt, framåt gör förjagat Det gamla Sveas jagt, Hurrah! Det gamla Sveas jagt.

5. Hallo, hallo, hallo! Förlugna tuor re'n ög nå; Snart, bröder, gåter det, med mod, till wåga lif och blod, Hurrah! till wåga lif och blod.

6. Hallo, hallo, hallo! Jagnom strömmen gra wår wäg ovan fojan mot ögonen bli! — Se' fyr! Hurrah! Wälkommen bli! — Se' fyr!

7. Hallo, hallo, hallo! Finns en fallna eller two! Den Swenske sjägarn man, Hurrah! Skall sula sått sin man.

8. Hallo, hallo, hallo! Reträtt wår fiende hörs slå, Och i den bleka Flyktens spår Med stormsteg Döden går, Hurrah! Med stormsteg Döden går.

9. Hallo, hallo, hallo! Oss samlingshornet kallar på; Wäl saknas mången bland oss här; Men wår dock segren är, Hurrah! Men wår dock segren är.

10. Hallo, hallo, hallo! En gång, når hem wi tåga få, En kyss af tärnan huld och skön Blir tappre jägarns lön, Hurrah! Blir tappre jägarns lön.

11. Hallo, hallo, hallo! Och följer han ej tåget då, En skön belöning dock han får I hennes minnes-tår, Hurrah! I hennes minnes-tår.

2.

Som Söner af det gamla Norden Wi stolte, kalla oss dess wärn; Och kännes wäl kring hela jorden Wår trohet, liksom Sweriges jern. En fredlig sång wi gerna sjunga, Men i den heta stridens stund Wi sjunga bäst med eldens tunga, Som flammar ur kanonens mund. :,:

2. Till owäns fall för Skandiens ära, Wi bröста upp och bröста af; Likt dunderwagnarna oss bära, Der öppnas fienden en graf; Men heter det: prolons tillbaka, Wi wika icke längt ändå; Wi skjuta än att bergen braka, Och segren ler och hör derpå. :,:

3. När stridens röda böljа swallar, Och dånet flyr från håll till håll, Då blir hwart skott som från oss knallar En sång för Ehrnswärd och Cardell. Wi skapades att luften ren-